

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-המצניע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מחייב היה רבי מאיר אף במוציא חטה אחת לזריעה.	רב יהודה אמר שמואל:									■	◇	צא.
פשיטא, כל שהוא תנן										ז		צא.
מהו דתימא: כל שהוא - לאפוקי מגרורת, ולעולם עד דאיכא כזית - קא משמע לן.										!	◇	צא.
אלא מעתה, חישב להוציא כל ביתו - הכי נמי דלא מיחייב עד דמפיק לכוליה?	מתקיף לה רב יצחק בריה דרב יהודה:									ז	◇	צא.
התם - בטלה דעתו אצל כל אדם.										!	◇	צא.
וכל אדם אין חייבין עליו אלא כשיעורו.											■	צא.
מתניתין דלא כרבי שמעון בן אלעזר.											◇	צא.
כל שאינו כשר להצניע, ואין מצניעין כמוהו, והוכשר לזה והצניעו, ובא אחר והוציא - נתחייב זה במחשבתו של זה.	דתניא, כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר:										■	צא.
הוציא כגרורת לאכילה, ונמלך עליה לזריעה, אי נמי, לזריעה ונמלך עליה לאכילה - חייב.	רבא אמר רב נחמן:										■	צא.
פשיטא, זיל הכא - איכא שיעורא, וזיל הכא - איכא שיעורא											ז	צא.
מהו דתימא: בעינן עקירה והנחה בחדא מחשבה, והא ליכא - קא משמע לן.										!	◇	צא.
דזיל הכא איכא שיעורא, וזיל הכא איכא שיעורא הכא, כיון דבעינא דאפקה לא הוה ביה שיעור אכילה - לא מיחייב או דילמא: כיון דאילו אישתיק ולא חשיב עליה - מיחייב אמהשבה דזריעה, השתא נמי	בעי רבא:										^	צא.
ואם תמצי לומר: כיון דאילו אישתיק ולא חשיב עליה מיחייב אמהשבה דזריעה, השתא נמי מיחייב - הוציא כגרורת לאכילה וצמקה, ונמלך עליה לזריעה מהו? הכא ודאי כי אישתיק אמהשבה קמייתא - לא מיחייב, או דילמא: בתר השתא אולנין, ומיחייב?											^	צא.
ואם תמצי לומר: בתר השתא אולנין, ומיחייב - הוציא כגרורת לאכילה, וצמקה וחזרה ותפחה, מהו? יש דיהוי לענין שבת, או אין דיהוי לענין שבת?											^	צא.
תיקו.											■	צא.
זרק כזית תרומה לבית טמא מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										^	צא.
למאי?											^	צא.
אי לענין שבת											!	צא.
כגרורת בעינן											ז	צא.
אי לענין טומאה											!	צא.
כביצה אוכלין בעינן											ז	צא.
לעולם לענין שבת, וכגון דאיכא פחות - מכביצה אוכלין, והאי משלימו לכביצה.											!	צא.
מאי, מדמצטרף לענין טומאה - מיחייב נמי לענין שבת, או דילמא: כל לענין שבת - כגרורת בעינן?											^	צא.
תניתיה	אמר ליה: [רב נחמן]										ז	צא.
שתי הלחם ולחם הפנים שיעורן כגרורת.	[תנן] אבא שאול:										■	צא.
ואמאי? לימא: מדלענין יוצא בכזית, לענין שבת נמי בכזית.											ז	צא.
הכי השתא התם - מדאפקיה חוץ לחומת העזרה איפסיל ליה ביוצא, אשבת לא מיחייב עד דמפיק ליה לרשות הרבים, הכא - שבת וטומאה בהדי הדדי קאתיין.											!	צא.
חזר והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו.											■	צא.
פשיטא											ז	צא.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הכא במאי עסקינן - כגון שזרקו לאוצר ומקומו ניכר. מהו דתימא: כיון דמקומו ניכר - במילתיה קמייתא קאי, קא משמע לן: מדזרקה לאוצר - בטולי בטליה.	אביי:											!	◇	צא:
המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה, בין שחזר והוציאן, בין שהוציאן אחר - פטור, מפני שלא עשה מלאכתו בבת אחת.														צא:
קופה שהיא מלאה פירות ונתנה על אסקופה החיצונה, אף על פי שרוב פירות מבחוץ - פטור, עד שיוציא את כל הקופה.														צא:
האי אסקופה מאי?													^	צא:
אילמא אסקופה רשות הרבים													!	צא:
פטור? הא קא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים													!	צא:
אלא: אסקופה רשות היחיד													!	צא:
בין שחזר והוציאן בין שהוציאן אחר פטור? הא קא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים													!	צא:
אלא: אסקופה כרמלית. והא קא משמע לן: טעמא - דנח בכרמלית, הא לא נח בכרמלית - מיהיב.													!	צא:
מתניתין דלא כבן עזאי													!	צא:
המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו - חייב	דתניא: [ת"ק]												!	צא:
פטור.	בן עזאי:												!	צא:
קופה שהיא מלאה כל.													!	צא:
לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין, אבל מליאה חרדל - חייב.	חזקיה:												!	צא:
אגד כלי לא שמיה אגד.	אלמא קסבר: [חזקיה]												!	צא:
אפילו מליאה חרדל פטור.	רבי יוחנן:												!	צא:
אגד כלי שמיה אגד.	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]												!	צא:
מתניתין דלא כחזקיה דיקא, ודלא כרבי יוחנן דיקא.	רבי זירא:												!	צא:
כחזקיה לא דיקא - דקתני עד שיוציא את כל הקופה טעמא - דכל הקופה, הא כל הפירות - פטור, אלמא קסבר: אגד כלי שמיה אגד.													!	צא:
כרבי יוחנן לא דיקא, דקתני: אף על פי שרוב פירות בחוץ, טעמא - דרוב פירות, הא כל פירות אף על גב דאגידא קופה מגואי - חייב, אלמא קסבר: אגד כלי לא שמיה אגד.													!	צא:
ולא קשיא													!	צא:
חזקיה מתרין לטעמיה, ורבי יוחנן מתרין לטעמיה.													!	צא:
עד שיוציא את כל הקופה, במה דברים אמורים - בקופה מליאה קישואין ודלועין, אבל מליאה חרדל - נעשה כמי שהוציא את כל הקופה, וחייב.	חזקיה מתרין לטעמיה:												!	צא:
אף על פי שרוב פירות בחוץ, ולא רוב פירות בלבד אלא אפילו כל פירות - פטור, עד שיוציא את כל הקופה.	רבי יוחנן מתרין לטעמיה:												!	צא:
המוציא קופת הרוכלין ונתנה על אסקופה החיצונה, אף על פי שרוב מינין בחוץ - פטור, עד שיוציא את כל הקופה	מיתבי:												!	צא:
קא סלקא דעתך בצררי, קשיא לחזקיה													!	צא:
הכא במאי עסקינן - באורנסי.	אמר לך חזקיה:												!	צא:
הגונב כיס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. היה מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור גניבה ואיסור שבת באין כאחד.	מתיב רב ביבי בר אביי:												!	צא:
ואי סלקא דעתך אגד כלי שמיה אגד - קדים ליה איסור גניבה לאיסור שבת													!	צא:
אי דאפקיה דרך פיו - הכי נמי, הכא במאי עסקינן דאפקיה דרך שליו.													!	צא:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

שבת-המצניע	מאן דאמר	Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
והאיכא מקום חלמה, דאי בעי מפקע ליה ושקיל																								:צא